

Nehleďte CD tohoto jména, je to jen nová škatulka, kterou jsem vymyslel pro CD **Uzamčená brána** Jos

eřa Lábuse a smyčcového kvarteta TrutnoForte

. CD ukazuje, že možnosti prolínání folku (melodie a texty) a vážné hudby (aranže a nástrojové obsazení) nejsou zdaleka ještě vyčerpány a příjemným způsobem to osvěžuje a zpestřuje naši hudební scénu. Jsem spíše příznivcem svižnějších melodií, nějaká taková mi na albu trochu chyběla a bál jsem se, že mi písničky splynou do jedné, ale nestalo se tak. Každá nese osobitý náboj, umocněný tu textem, tu zpěvem Pepy Lábuse, tu aranží skladby, a tak si u každé něco výrazného zapamatujete.

Začneme skladbou, která jako jediná není dílem Pepy Lábuse -

De Wald

, což je německá lidová píseň. Zpěv i použitý jazyk působí trochu ponuře, a i když textu v podstatě nerozumíte, dostáváte se do hlubokého temného lesa a příjemně se bojíte. Současně si však ten les a jisté napětí v něm hodně užíváte. Skladba je zařazena v polovině alba, a tak vás předchozí písně na ní připraví a v následujících skladbách bude ve vás doznívat. Z lesa jste přišli zpět na zámek a v klidu analyzujete dojmy z lesa. Je tedy jasné, že si Pepa Lábus dal práci i s dramaturgií. Desku otevírá trojice jakoby „zahřívacích“ skladeb, kde vám jak Pepa, tak i kvartet představí, co můžete na desce čekat. Pak přijdou dvě silné písně – míněno melodicky, pěvecky i textově:

Měsíční most

a titulní

Uzamčená brána

. Následuje už zmíněná

De Wald

a po ní opět dramaturgicky dobře vystavěná trojice skladeb

Čtyřjediná

,
Samota

a

Tání

. Nu, a pak finále, trojice písní, kdy už víte, že se k albu budete muset vrátit ne jednou, ale několikrát. Několikrát, abyste si vychutnali jednotlivé komponenty písní – zpěv Pepy Lábuse, trochu dramatický a naléhavý, ale stále civilní, aranže a výkony muzikantů, kteří se přizpůsobují atmosféře písně a obsahu textu, samostatně si pak užili i texty plné jinotajů, obrazů, podněcujících fantazií i úvahy, jak to textař (opět Pepa L.) vlastně myslel. A pak se vám to celé opět spojí v jeden působivý celek, prostě jste zase na zámku a je vám dobře. Z textů vám tu citovat nebudu, k albu je přibalen booklet s kompletními texty, ale přeci jen jeden úryvek na ukázkou:

Ohraná písnička tlačí nám na víčka / uprostřed hovoru / své city bez tváří / lovíme v polštářích / dolů a nahoru / večer jde na váhy s úlomky povahy / země se naklání / co se nám promění chvilkové souznění / až přijde svítání? / Jsme noční chlad a denní láva / co udělat když poprchává...

(pokračování a pointa v písni

V obsidiánu

Zámecký folk

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 17 Leden 2023 19:49

)

{desky 1770}

Nu, a pak po poslechu alba dostanete chuť si to prožít i s živou atmosférou koncertu. A tak tu mám pro vás tip na křest této desky – proběhne v Malostranské besedě

12. února

2023 a kmotrem na křtu bude Luboš Pospíšil. A teď mě vlastně napadá, že po celou dobu poslechu alba a psaní tohoto textu jsem přemýšlel, ke komu bych Pepu Lábusu přirovnal (kromě té škatulky Zámecký folk) – a mám to. Prostě jděte na křest a uslyšíte to taky. Nemyslím si, že by se po této desce roztrhl pytel s následovateli a napodobovateli tohoto stylu (jako se to stalo se „středověkým folkem“),

Josef Lábus a Smyčcové kvarteto TrutnoForte

zůstanou originálním, osvěžujícím a žánry spojujícím prvkem v naší muzice a to je dobře.